خبر

مدیرکل میراث‌فرهنگی استان:

کرمانی‌ها آثار ارزشمند را معرفی کنند

گروه جامعه - مدیرکل میراث‌فرهنگی استان کرمان اعلام کرد که برای جلوگیری از تکرار حوادث تلخی چون تخریب خانه‌ی تاریخی تیمو که اخیرا در شهر کرمان اتفاق افتاده، یک کمیته تشکیل داده‌اند تا بناهای ارزشمند تاریخی را شناسایی و به‌عنوان «اثر واجد ارزش» معرفی یا آن را ثبت کنند. فریدون فعالی از همه‌ی مردم استان و دوستداران میراث‌فرهنگی دعوت کرد تا در این زمینه به آن‌ها کمک کنند. او گفت که ممکن است یک خانه‌ی بزرگ با دیوارهایی بلند در جایی وجود داشته باشد و داخل آن هم، عمارتی تاریخی باشد اما از دید پنهان مانده است. این بناها را باید بتوانیم شناسایی و برای حفاظت از آن، اقدام کنیم.

وی در پاسخ به این پرسش که اگر یک بنا، ملک شخصی باشد و هنوز ثبت ملی نشده باشد، تا زمانی که این کمیته برای آن برنامه‌ریزی می‌کند، آیا امکان ندارد به سرنوشت خانه‌تیمو دچار شود؟ تصریح کرد که اگر مطلع بشویم تحرکاتی در این خصوص صورت گرفته، به‌شدت مقابله می‌کنیم.

وی با بیان اینکه می‌خواهیم جلوی این اتفاقات گرفته شود، اظهار کرد: «مردم و انجمن‌های دوستدار میراث‌فرهنگی باید به ما کمک کنند».

وی در پاسخ به این پرسش که آیا پروسه‌ی ثبت ملی برای این آثار طولانی نیست؟ گفت: «اگر اثری واجد ارزش شناخته شود، بلافاصله هاشور می‌خورد و به‌دلیل ارزش معماری که دارد، باید حفاظت شود».

مدیرکل میراث‌فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری استان کرمان در عین‌حال اظهار کرد: «ما به‌عنوان میراث‌فرهنگی به‌تنهایی زورمان به این نمی‌رسد که جلوی این اتفاقات را بگیریم». فعالی در پاسخ به این پرسش که بیش از همه، به کمک چه کسانی و نهادهایی نیاز دارید؟ گفت: «مردم و انجمن‌های دوستدار میراث‌فرهنگی بیش‌ترین کمک را می‌توانند به ما داشته باشند همچنین، شهرداری و دستگاه‌های انتظامی و قضایی».

وی تاکید کرد: «از مردم استان کرمان می‌خواهیم آثار باارزش را معرفی کنند. ممکن است خانه‌ای بزرگ در کوچه‌ای وجود داشته باشد، دیوار بلندی دور آن کشیده باشند و داخل آن هم عمارتی با ارزش باشد که ثبت هم نشده و از نقطه‌ی دید هم خارج است.

اگر ثبت یا واجد ارزش شود و مالک بداند تخریب آن برخورد قانونی خواهد داشت، حتما مراقبت بیش‌تری خواهد داشت».

در پانزدهمین جشنواره تعاونی‌های برتر کشور؛

اتاق تعاون کرمان رتبهٔ برتر کشور را کسب کرد

گروه اطلاع‌رسانی - رئیس اتاق تعاون استان کرمان از کسب رتبه‌ی اول اتاق تعاون کرمان در پانزدهمین جشنواره تعاونی‌های برتر کشور برای نخستین‌بار در سطح ملی خبر داد و گفت: «تعاونی دهیاری بخش مرکزی رفسنجان نیز رتبه‌ی نخست را در بین تعاونی‌های کشور به خود اختصاص داد».

به گزارش ایرنا کرمان، علی‌اکبر مشرفی در جمع خبرنگاران با اشاره به کسب رتبه‌ی اول اتاق تعاون کرمان و تعاونی دهیاری بخش مرکزی رفسنجان در کشور، افزود: «کسب رتبه‌های برتر در سطح کشور نشان‌دهنده‌ی پویایی و فعال بودن تعاونی‌های استان کرمان است».

رئیس اتاق تعاون استان کرمان با اشاره به فعالیت ۹۴ هزار تعاونی فعال در کشور، گفت: «حدود یک‌دهم جمعیت ایران تحت پوشش تعاونی‌ها هستند و این رقم در استان کرمان با وجود ششهزار تعاونی فعال، چهار تا پنج درصد است».

وی با اشاره به نقش تعاونی‌ها در اقتصاد، اظهار کرد: «در سطح استان کرمان تعاونی‌های بزرگی از جمله تعاونی پسته وجود دارد که قابل مطرح شدن در سطح کشور و حتی دنیا هستند».

مشرفی با بیان این‌که در استان کرمان ظرفیت‌های مطلوبی در حوزه‌ی تعاونی وجود دارد، گفت: «برای دسترسی آسان تعاونی‌ها به خدمات، ۲۱ اتحادیه‌ی تعاونی و هشت نمایندگی در سطح استان وجود دارد».

وی با قدردانی از همکاری اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان با بخش تعاون، یادآور شد: «از جمله دلایلی که توانستیم به رتبه‌ی برتر دست پیدا کنیم، رابطه‌ی مطلوبی است که در تصدی‌گری با بخش حاکمیتی داریم و همچنین طی سال‌های گذشته با برگزاری دوره‌های آموزشی مختلف در حوزه‌ی تعاون سبب ارتقای این بخش شده‌ایم».

رئیس اتاق تعاون استان کرمان ادامه داد: «طی سال گذشته اتاق تعاون چهار نمایشگاه عرضه‌ی مستقیم محصولات تعاونی در سطح استان کرمان برگزار کرد و در کمیسیون‌های مختلف از بخش تعاون دفاع کرده است».

وی با اشاره به این‌که حمایت‌های لازم در قوانین مملکت در بخش تعاونی انجام شده اما اجرایی شدن این قوانین با مشکل روبه‌رو بوده و به درستی محقق نشده است، بیان کرد: «در بسیاری از مناقصه‌ها، واگذاری‌ها و مزایده‌ها، بخش تعاون در اولویت است اما در واگذاری‌های بخش دولتی به بخش خصوصی تنها ۱.۵ درصد سهم بخش تعاون شده است که از جمله دغدغه‌های بخش تعاون در حوزه‌ی اقتصاد کشور است زیرا قرار بود در قانون ۸۰ درصد سهم دولت کوچک و به سهم بخش تعاون اضافه شود اما ۸۰ درصد را به دستگاه‌های عمومی غیردولتی واگذار کردند و حتی به بخش خصوصی هم نرسیده است».

دکتر گلچین، عضو هیات علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان:

هویتی به‌نام «شهر کرمان» روی زمین وجود ندارد!

نگرانم جای خانه تیمو چه می‌خواهند بسازند

گروه جامعه: دکتر حجت گلچین، کارشناس مرمت، پژوهشگر بناهای تاریخی و عضو هیات علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان اخیرا در یک گفت‌وگوی مفصل با «فردای‌کرمان» که به بهانه‌ی تخریب خانه تاریخی تیمو انجام شده، ضمن تشریح ارزش‌های این بنا، عملکرد دستگاه‌های مسئول، دانشگاه و فعالان مدنی در برابر هویتی به‌نام شهر کرمان را به چالش کشیده و با بیان اینکه کم‌کاری اداره کل میراث‌فرهنگی کرمان اصلا توجیه‌پذیر نیست، تصریح می‌کند که با تخریب‌های مستمری که دهه‌ها در کرمان رخ داده، در حال حاضر، دیگر هویتی به نام «شهر کرمان» اصلا روی زمین وجود ندارد و تنها کاری که می‌توان انجام داد این است که نگذاریم همان معدود داشته‌هایمان از بین برود.

متن کامل این گفت‌وگو در پایگاه خبری فردای‌کرمان به نشانی: fardayekerman.ir در دسترس است. در ادامه، چکیده‌ای از این گفت‌وگو را می‌خوانید.

او در شرح ارزش‌های خانه تازه ویران‌شده‌ی تیمو، با بیان اینکه از دو منظر، یعنی ارزش‌های ناملموس فرهنگی – اجتماعی و ارزش‌های ملموس معماری و کالبدی می‌توان به این خانه پرداخت، می‌گوید: «از لحاظ معماری باید بگویم ما در گذشته، در کرمان ساختاری داشتیم که به آن «دولاب» می‌گفتیم. اصطلاحی که تنها در کرمان به‌کار می‌رود. دولاب، در واقع یک خانه‌ی اعیانی است که آبیاری باغ آن از طریق «گاوگرد» انجام می‌شده است».

او می‌افزاید: «برای اینکه تصویر بهتری از این خانه‌ها داشته باشید باید بگویم که در گذشته، غالب خانه‌های موجود در بافت فشرده و مسکونی شهر که مربوط به اقشار عادی جامعه بودند، وسعت چندانی نداشته و در آن‌ها معمولا یک حوض و یک چاه آب وجود داشته است. در این خانه‌ها، معمولا از طریق چرخ‌پا و با کمک «دلو» آب را از چاه بیرون می‌کشیدند و به طریقی حوض منزل را آب می‌کرده اند. حوض‌ها هم مشرف به باغچه بود. از این آب حوض، برای مصارف خود از جمله شستن ظرف و لباس و حتی استحمام در تابستان استفاده می‌کردند و در نهایت، در دوره‌های زمانی خاصی، مثلا شاید ماهی یک‌بار، این آب را راهی باغچه می‌کردند. اما اگر مساحت خانه از حدی بزرگ‌تر و باغ بزرگ‌تر می‌شد با حوض و دلو و چرخ‌پا نمی‌شد آن را آبیاری کرد. چنین خانه‌هایی مثل باغ هرندی، گاوگرد داشتند».

وی توضیح می‌دهد: «گاوگرد چرخی بود که با نیروی یک گاو می‌چرخید و چرخ‌دنده‌ای داشت که با چرخ‌دنده‌ی دیگری درگیر می‌شد و با حرکت حیوان، حرکت دورانی افقی را به دوران عمودی تبدیل می‌کرد. دور چرخ‌دنده‌ی عمودی آن، دولابچه‌هایی کوچک، یعنی همان کوزه‌های سفالی به ریسمانی متصل بودند که وقتی ریسمان از دور چرخ به داخل چاه می‌رفت، این کوزه‌ها آب می‌شد و در یک چرخه‌ی تکرار شونده مرتبا پر و خالی می‌شدند و آب از چاه طی این فرایند بیرون کشیده می‌شد و در یک مسیری که به آن «زوک» می‌گفتند جاری و وارد استخری می‌شد. بعد از طریق استخر که مشرف به باغ بود، باغ آبیاری می‌شده است. چنین ساختاری اگر در خانه‌ای در کرمان بود به آن دولاب می‌گفتند. یعنی خانه‌باغی که باغ آن با گاوگرد آبیاری می‌شد».

گلچین با بیان اینکه از این نظر کرمان سرآمد شهرهای دیگر بود، ادامه می‌دهد: «مطابق با عکس‌های هوایی سال ۱۳۳۵ خورشیدی، به‌ویژه در حاشیه‌ی شهر فاجاری و در حوزه‌های پیرامونی شهر که عمدتا در دوره‌ی پهلوی اول توسعه یافته بودند، پر از دولاب بود».

او بیان می‌کند: «از جمله‌ی آن‌ها در خیابانی که بعد از انقلاب به دادبین موسوم شده است، دولاب زرژ تیمو وجود داشت. در این حوزه‌ها، مجموعه‌ای ارزشمند را به‌صورت کمربندی از باغ و دولاب در کرمان داشتیم که الان، شاید به تعداد انگشتان یک دست، آن هم مخروبه یا متروک از آن‌ها باقی مانده باشد». او تصریح می‌کند: «ما همه شیراز را به شهر باغ‌ها می‌شناسیم. البته که باغ‌های شیراز فاقد‌ای خاصی دارند ولی کرمان هم می‌توانست این زون را نگاه بدارد و با عنوان دولاب‌ها، ارزش‌های خود را بنمایاند».

در بخش دیگری از این گفت‌وگو، گلچین با اشاره به ارزش‌های اجتماعی این خانه توضیح می‌دهد: «از کسانی که در حوزه‌ی فرش کرمان هستند در این‌باره بپرسید، خواهند گفت. خود من هم از آن‌ها شنیده‌ام که البته مکمل چیزهایی است که به واسطه‌ی کرمانی بودنم، از فرش و گذشته‌ی آن از پدر و مادرم شنیده بودم. تیمو علاوه بر اینکه بسیار ذی‌نفوذ و صاحب‌منصب در عرصه‌ی تولید فرش هم نقش بسیار مهمی داشت؛ به‌ویژه پرش ژرژ در تسخیر بازارهای آمریکا و اروپا توسط قالی کرمان بسیار تاثیرگذار بوده است».

به گزارش استقامت، این خانه‌ی تاریخی که ثبت ملی نشده بود، در یک چشم برهم زدنی با خاک یکسان شد.

دکتر گلچین در گفت‌وگوی خود با فردای‌کرمان در پاسخ به سوالی درباره‌ی سهم میراث‌فرهنگی در این اتفاق و اتفاقات مشابه در کرمان می‌گوید: «همه‌ی ما البته واقفیم که اداره میراث‌فرهنگی کرمان چه‌قدر منفعل است و بخشی از این انفعال هم، به این برمی‌گردد که با مطالبه‌ای از آن‌ها نبوده و یا اگر بوده، احساسی بوده و عمیق و منطقی نبوده است».

او می‌افزاید: «شما همین حالا، اگر وارد دانشگاه شهید باهنر و گروه مرمت و معماری و حتی فرش بشوید و از آن‌ها بپرسید که آیا خانه تیمو را می‌دانید کجاست؟ پاسخ مثبت نخواهید گرفت. خوب؛ میراث‌فرهنگی از چه کسانی تشکیل شده است؟ در بهترین حالت، کسانی که از همین دانشگاه فارغ‌التحصیل شده‌اند. پس از این خانه و ارزش‌های آن چیزی نمی‌دانستند که اگر می‌دانستند باید حتی از حریم آن هم مراقبت می‌شد. من در خبرها خواندم که آقای شفیعی، معاون محترم میراث‌فرهنگی گفته بود که در این مورد با آن‌ها هماهنگی نشده و خانه ثبت هم نبوده است. اینکه می‌گویند ثبت نبوده عذر بدتر از گناه است، اینکه می‌گویند هماهنگ نشده بوده؛ بدیهی است اثری را که ثبت نشده مالک آن حق خود می‌داند بر اساس حقوق مالکیتش در مورد آن تصمیم بگیرد و دلیلی هم نمی‌بیند برای خراب کردن، با میراث‌فرهنگی هماهنگ کند».

این استاد دانشگاه ادامه می‌دهد: «من شرایط اقتصادی امروز و مشکلاتی که وجود دارد را می‌دانم اما وقتی کرمان را با بوشهر و یزد و بیرجند و بسیاری جاهای دیگر مقایسه می‌کنم، می‌بینم کم‌کاری و اهمال‌کاری میراث‌فرهنگی ما در ابعادی است که اصلا توجیه‌پذیر نیست. در کل اما، همه‌ی ما، جامعه و شهرداری و دستگاه‌ها در برابر چنین اتفاقاتی مسئول هستیم».

گلچین در ادامه‌ی این گفت‌وگو، درباره‌ی نقش شهرداری و شورای شهر کرمان در چنین اتفاقاتی می‌گوید: «من از شهرداری کرمان هیچ انتظاری نه داشته‌ام و نه خواهم داشت. برایم ثابت شده برداشت نهادهای بالادستی اعم از شهرداری و استانداری و راه و شهرسازی از مفهوم شهر و زیبایی‌شناسی شهر و مدنیت و شهروندی چیز دیگری است و از لحاظ شخصی، پذیرفته‌ام که شهرداری چنین مسائلی را نه درک کرده، نه می‌کند و نه می‌خواهد که درک کند».

عضو هیات علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان نقش دانشگاه را هم در ویرانی‌های شهر پررنگ دانسته و این‌گونه نظر می‌دهد: «دانشگاه هم رسالت خود را هیچ‌وقت انجام نداده است. باید تعارف را کنار گذاشت. دانشگاه تبدیل به یک بنگاه پرستیژسازی شده است. من دست جریانات ناب و اصیلی که در تربیت صادقانه‌ی دانشجویان و متخصصان آینده می‌کوشند را می‌بوسم اما جریاناتی هم داریم که با عنوان استاد و دکتر، پرستیژی درست می‌کنند و به‌دنبال پست و پروژه می‌روند».

گلچین، در بخش‌های دیگری از سخنان خود، به صراحت اعلام می‌کند: «بنده از جایگاه یک کارشناس حوزه‌ی مرمت شهری و ابنیه تاریخی قبلا هم بارها گفته‌ام نه تنها بافت تاریخی بلکه چیزی به‌عنوان کرمان دیگر بر روی زمین وجود ندارد! این خیلی تلخ است ولی آخر مگر به یک نخ راسته‌بازار مهجور و محصور بین خروارها ایرانیت و خرابه و آلومینیوم می‌توانیم بگوییم شهر تاریخی کرمان؟؟ بارها به دوستان معمار و شهرسازی که هنوز با این الفاظ بازی می‌کنند، عرض کرده‌ام که یک نگاه از «گوگل ارت» بیاندازید و ببینید چه داریم و چه داشتیم. ببینیم آیا اصلا می‌شود با شهری مثل یزد یا حتی بوشهر و بیرجند مقایسه‌اش کنیم؟؟». او اضافه می‌کند: «ما اغلب درباره‌ی شهر کرمان، در خیال و توهم به سر می‌بریم». و در عین‌حال می‌گوید: «اینکه می‌گویم انتظاری ندارم؛ اصلا مجوز دادن به شهرداری (برای بی‌توجهی و تخریب‌های بیش‌تر) نیست بلکه معتقدم به شهری مثل کرمان نباید نگاه متوهمانه و فانتزی داشت».

گلچین همچنین با نقد جریانات اعتراضی که به گفته‌ی وی برخاسته از یک آگاهی عمیق نیست، با اشاره به تخریب خانه‌تیمو می‌گوید: «دغدغه‌ی کسی مثل من از این به بعد شروع می‌شود. مدام از خودم می‌پرسم: جای خانه‌تیمو می‌خواهند چه بسازند؟ تکلیف خیابان دادبین چه می‌شود؟ کاج‌های این خیابان چه خواهند شد؟».

او اظهار می‌کند: «معمار و شهرساز و تصمیم‌ساز نباید فقط جلوی چشمش را ببیند. باید کل را ببیند. اگر یک زون را در شهر دیده بودند این خانه را هم به‌عنوان یک نقطه از آن زون می‌دیدند. خیابان دادبین و درختانش را هم می‌دیدند. تا چنین نگاهی به شهر نداشته باشیم نمی‌شود کاری کرد».

گلچین نجات کرمان را از عهده‌ی شهر و استان خارج دانسته و اعلام می‌کند: «نجات کرمان، نیاز به یک عزم ملی بلکه جهانی دارد». او اضافه می‌کند: «در نبود خرد و آگاهی عمیق و نهاد مدنی و استراتژی درست و مبتنی بر معرفت معماری، نجات و احیاء شعار است و خروجی آن می‌شود تکرار گذشته».

برای آشنایی با دیدگاه‌های گلچین درباره‌ی شهر و این اتفاقات، مطالعه‌ی متن کامل این گفت‌وگو توصیه می‌شود در فردای‌کرمان به نشانی:
fardayekerman.ir

مجید عتیق، کارگردان تئاتر:

مصائب کرونا در آثار هنری‌ام ظهور می کند

قربانیان کرونا مظلوم‌ترین جان‌باختگان هستند

گروه فرهنگ‌وهنر - مجید عتیق، کارگردان تئاتر که هم خودش و هم‌سرش، تجربه‌ی سخت ابتلا به کرونا را پشت سر گذاشته‌اند و هم سوگوار پدر است که قربانی کرونا شده است، با بیان اینکه کسانی با کرونا جان خود را از دست می‌دهند، «مظلوم‌ترین جان‌باختگان» هستند، درباره‌ی تجربیات‌اش در این ایام کرونایی می‌گوید: «در روزهای کرونا مدتی را باید با احساس اینکه هر لحظه ممکن است نفسی که می‌کشید آخرین نفس زندگی‌تان باشد سر کنید؛ در کنار آن بدن‌درد بسیار شدید، بی‌حالی، بی‌حوصلگی، عدم تمرکز و ... را هم اضافه کنید؛ این‌ها تنها مصایب یک بیمار کرونایی نیست، هزینه‌های سرسام‌آور درمان، شامل آزمایش‌های مختلف، سی‌تی اسکن و داروهای گران‌قیمت می‌تواند یک خانواده را به ورشکستگی کامل ببرد. در خلال این‌ها نوع تغذیه بیمار هم وجود دارد که خودش به تنهایی هزینه‌ی بسیاری خواهد داشت و متاسفانه ما در سرزمینی زندگی می‌کنیم که برخی دستگاه‌های مسئول هیچ تلاشی برای کمک به بیماران و جبران خسارت وارده به آن‌ها نمی‌کنند و مدام با گفتن جمله‌ی «تحریم هستیم» از وظیفه‌ی اصلی خود شانه خالی می‌کنند و متاسفانه با تصمیم‌سازی‌های همیشه اشتباه و به دور از واقعیت این رنج را مضاعف می‌کنند».

وی، در گفت‌وگو با خبرگزاری ایسنا کرمان از احوالات خود در گذر از روزهای تلخ‌اش می‌گوید: «سال قبل به دلیل بیماری همسرم که تحت سه مرحله عمل جراحی سخت قرار گرفت و عوارض آن همچنان ادامه داشت، در یکی از مراجعات ما به یک مرکز درمانی برای ادامه‌ی درمان همسرم متاسفانه به ویروس کرونا مبتلا شدیم و علی‌رغم اینکه در خانواده بیش‌ترین رعایت اصول بهداشتی را داشتیم، اما باز هم ابتدا همسرم و بعد به فاصله‌ی کوتاهی خودم مبتلا شدم».

او می‌افزاید: «از قبل سعی کرده بودم آگاهی‌های لازم را در مورد این بیماری کسب کنم ولی باور اینکه بیماری ناشناخته کرونا می‌تواند اساس زندگی یک خانواده را تحت‌الشعاع قرار بدهد را حالا بهتر درک می‌کنم. ما عملا شش ماه است بیکار هستیم و همه‌ی هزینه‌های این بلا را باید شخصا تامین کنیم در حالی که بیمه درمان، بیمه بیکاری و نه هیچ نوع حمایت دیگری نداریم. اما با همه‌ی این‌ها، نگاه امروزم به جامعه با این رویگرد که رنج بشر همیشه خود خواسته نیست و گاهی تحمیلی است، با یقین بیش‌تری همراه شده است».

این کارگردان تئاتر در ادامه بیان می‌کند: «در این دوران، سوگ پدرم هم رنج‌مان را بیش‌تر کرد. پدرم از قبل، بیماری‌های زمینه‌ای همچون عفونت ریوی داشت و متاسفانه با ابتلا به کووید ۱۹ بعد از مبارزه چند روزه در بیمارستان تاب مقاومت را نداشت و جانش را از دست داد. بی‌شک هر خانواده‌ای با از دست دادن عزیزانش روزگار سختی را خواهد گذراند ولی باید باور کنیم جان‌باختگان کرونا مظلوم‌ترین جانباختگان هستند چرا که هیچ امور معمولی برای تسلی خاطر بازماندگان بعد از فوت افراد شکل نمی‌گیرد و چقدر دردآور است که رسانه‌های جمعی کمترین توجه را به این مهم دارند».

دوران قرنطینه برایم سخت نبود

وی در بخش دیگری از سخنان خود، از حال خود در دوران قرنطینه می‌گوید: «برای من، که معمولا انزوا و خلوت را به همه چیز ترجیح می‌دهم دوران قرنطینه زیاد سخت نبود. فیلم دیدن، مطالعه و نوشتن، عادت همیشگی من است که در قرنطینه هم ادامه داشت. اما سختی این دوران این بود که ما باید در کنار کلنجار رفتن با بیماری و مشکلاتی که بیماری کرونا برای جسم و ذهنمان به وجود آورده بود مراقب بچه‌ها هم می‌بودیم. جدا از اینکه ما به شدت خودمان را مقید به رعایت اصول دوری از جامعه می‌دانستیم و حتی واجب‌ترین ارتباطات کاری و خانوادگی را در این مدت تعطیل کردیم».

وی ادامه می‌دهد: «در روزهای کرونا مدتی را باید با احساس اینکه هر لحظه ممکن است نفسی که می‌کشید آخرین نفس زندگی‌تان باشد سر کنید؛ در کنار آن بدن‌درد بسیار شدید، بی‌حالی، بی‌حوصلگی، عدم تمرکز و ... را هم اضافه کنید؛ این‌ها تنها مصایب یک بیمار کرونایی نیست، هزینه‌های سرسام‌آور درمان، شامل آزمایش‌های مختلف، سی‌تی اسکن و داروهای گران‌قیمت می‌تواند یک خانواده را به ورشکستگی کامل ببرد. در خلال این‌ها نوع تغذیه بیمار هم وجود دارد که خودش به تنهایی هزینه‌ی بسیاری خواهد داشت و متاسفانه ما در سرزمینی زندگی می‌کنیم که برخی دستگاه‌های مسئول هیچ تلاشی برای کمک به بیماران و جبران خسارت وارده به آن‌ها نمی‌کنند و مدام با گفتن جمله‌ی «تحریم هستیم» از وظیفه‌ی اصلی خود شانه خالی می‌کنند و متاسفانه با تصمیم‌سازی‌های همیشه اشتباه و به دور از واقعیت این رنج را مضاعف می‌کنند».

نظرگاه

به سردر دانشکده فنی بی‌مهری نکنید!

محمد لطیف‌کار

چند روزی است یک شایعه دهان به دهان می‌چرخد که قرار است «سردر» دانشکده فنی شهید باهنر تخریب شود. نمی‌دانم این شایعه چطور ساخته و پرداخته شده، اما بعید هم نیست جایی در این باره حرفی به میان آمده، و با عملیات احداث روگذر در نزدیکی دانشکده مرتبط باشد، خدا می‌داند. همین چند روز، یک ناشناس به من تلفن زد که قرار است این «سردر» تخریب شود. او که خود را یک علاقه‌مند به میراث فرهنگی معرفی کرد برای اثبات ادعایش گفت: نشان به آن نشانی که قسمتی از آن را هم‌اکنون تخریب کرده‌اند!

معلوم است که نمی‌شود این تماس تلفنی را نادیده گرفت. خوشبختانه پیگیری‌های بعدی نشان داد که این «سردر» ثبت ملی شده، تخریب گسترده‌ای رخ نداده، و خطری هم آن را تهدید نمی‌کند.

مدیرکل میراث فرهنگی و شهردار کرمان اخیرا هردو در گزارشی فردای کرمان منتشر کرده، در این باره اطمینان دادند که هیچ خطری این بنا را تهدید نمی‌کند.

با این وصف، اینک به دنبال یافتن پاسخی به پرسش دیگرم هستم. مدیرکل میراث فرهنگی بابت تخریب جزیی این بنا که بر اثر آن چند آجر از نمای این «سردر» ریخته است می‌گوید: تا به حال دوبار این موضوع را به دانشگاه خبر داده‌ایم که آن را مرمت کنند اما اقدامی نکرده‌اند.

امیدوارم داستان پنجره‌ی شکسته در این‌جا اتفاق نیفتد. چون این بی‌مهری به «سردر» در حالی اتفاق افتاده که از دانشگاه انتظار می‌رود در جای جای استان مدافع بناهای میراثی باشد. بنابراین شایسته است پیش از آن‌که دامنه‌ی تخریب این بنا گسترده‌تر شود، دانشگاه نسبت به این اتفاق، واکنش نشان دهد.

در مورد بی‌اعتنایی دانشگاه به مرمت این اثر معماری ارزشمند، معتقدم در کمترین حالت، این رویداد نوعی بی‌مهری و شانه خالی کردن از انجام وظیفه است.

باید دید بعد از انتشار شایعات اخیر و پیگیری رسانه‌ها، آیا باز هم موضوع مرمت این بنا به تعویق می‌افتد؟

خبر

جانشین پلیس راهور استان تاکید کرد

توقف کلیهٔ وسایل نقلیهٔ سنگین در معابر شهر ممنوع

گروه جامعه - جانشین پلیس راهور استان کرمان با اشاره به شرایط و محدودیت‌های ورود انواع کامیون و وسایل نقلیه‌ی سنگین به شهر کرمان تاکید کرد که توقف کلیه‌ی وسایل نقلیه‌ی سنگین در معابر شهر کرمان در تمامی ساعات شبانه‌روز، ایام تعطیل و غیرتعطیل مطلقاً ممنوع بوده و رانندگان این وسایل نقلیه بایستی از توقفگاه‌های اطراف شهر و یا پایانه‌های بار خارج شهر استفاده کنند.

به گزارش پایگاه خبری پلیس، سرهنگ رضا سالاری‌نژاد گفت: «برای ورود کامیون‌ها به سطح شهر شرایط و ضوابط خاصی وجود دارد که طبق آن کامیون‌ها برای ورود به شهر در سه دسته تقسیم‌بندی شده‌اند».

وی بیان کرد: «براساس مصوبات شورای هماهنگی ترافیک استان، ورود کامیون به شهر کرمان با شرایط خاصی امکان‌پذیر است». جانشین پلیس راهور استان کرمان افزود: «تردد کامیون‌ها در سطح شهر کرمان برای تخلیه و بارگیری از ساعت ۲۱ تا شش صبح هر روز و در ایام تعطیل در کلیه‌ی ساعات شبانه‌روز مجاز است که به منظور رعایت حقوق شهروندی و کمک به حل مشکلات رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین و امکان انجام ترددهای ضروری بعضی کامیون‌ها در معابر شهری این دسته از وسایل نقلیه در سه گروه تقسیم‌بندی و ضوابط تردد آن‌ها مشخص شده است».

وی ادامه داد: «تانکرهای حامل مواد سوختی برای عرضه‌کنندگان درون شهری، کامیون‌های حامل مواد غذایی فاسد شدنی و دارویی، کامیون‌هایی که در حوزه‌ی خدمات عمومی و امداد و نجات به‌کارگیری می‌شوند، خودروهای سنگین نظامی و انتظامی که انجام ماموریتشان مستلزم تردد شهری است و اتوبوس‌های درون شهری از وسایل نقلیه‌ای هستند که مجاز به عبور و تردد روزانه در شهر هستند». سالاری‌نژاد خاطرنشان کرد: «وسایل نقلیه‌ی سنگینی مانند کامیون‌های حامل مصالح ساختمانی و کامیون‌های حامل محمولات ادارات و سازمان‌ها و تانکرهای سوخت‌رسان نیز مجاز به تردد در درون شهر هستند، اما محدودیت زمان و مکان در خصوص آن‌ها اعمال می‌شود و بایستی قبل از ورود مجوز کتبی از پلیس راهور دریافت کنند».

وی بیان کرد: «کامیون‌های حامل مواد خطرناک، تراکتورهای کشاورزی و کامیون‌ها و اتوبوس‌هایی که مبداء و یا مقصد آن‌ها شهر کرمان نیست مجاز به ورود به شهر نیستند».

سالاری‌نژاد یادآور شد: «توقف کلیه‌ی وسایل نقلیه سنگین در معابر شهر کرمان در تمامی ساعات شبانه‌روز چه ایام تعطیل و غیر تعطیل مطلقاً ممنوع بوده و این ممنوعیت شامل هر سه گروه می‌شود و رانندگان این وسایل نقلیه بایستی از توقفگاه‌های اطراف شهر و یا پایانه‌های بار خارج شهر استفاده کنند».

آگهی تغییرات

آگهی تغییرات شرکت مسکن مهر شماره دوبازنشستگان کشوری شرکت تعاونی به شماره ثبت ۹۶۳۹ و شناسه ملی ۱۰۶۳۰۱۵۴۹۶۸ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی مورخ ۱۳۹۹/۴/۱۷ منعقد به نامه شماره ۹۹/۲۰۰۴ – ۱۳۹۹/۵/۱۲ اداره تعاون کار و رفاه اجتماعی شهرستان کرمان . الف - اعضاء هیات مدیره : آقای امیر عیش ابادی کد ملی۲۲۹۶۹۵۳۳۸۷ - آقای هدایت اله محسنی تکلو کد ملی۳۱۳۰۰۸۳۱۸۹ - خاتم الهه رفیع زاده افشار کد ملی۳۱۲۰۱۲۶۰۹۸ به سمت اعضاء اصلی هیئت مدیره - آقای رضا حمیدی مقدم کد ملی۳۱۰۰۱۰۷۵۱۹ آقای هوشمند سلطانی نژاد کد ملی۳۱۳۰۹۲۸۵۲۹ به سمت اعضاء علی البدل هیئت مدیره برای مدت سه سال انتخاب گردیدند . ب -آقای غلامرضا بهزادی پور کد ملی۳۱۱۰۸۶۰۱۳۹ به سمت بازرس اصلی و آقای احمد شاهی مریدی کد ملی۳۱۳۰۰۸۴۲۲۳ به سمت بازرس علی البدل برای مدت یکسال مالی انتخاب گردیدند . شناسه آگهی ۹۸۳۳۸۶

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان
مرجع ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری سیرجان